

Tytuł niniejszej rozprawy: *Od perwersji do wzniosłości – tropem transgresji w młodopolskich utworach literackich*, odzwierciedla złożone i nieoczywiste napięcie tworzące jeden z najciekawszych wątków zarówno w literaturze, jak i – szerzej – w kulturze, filozofii, sztuce. Ufundowane na tym napięciu korespondencje perwersji i wzniosłości, a co za tym idzie sfery *sacrum* i *profanum*, widziane przez pryzmat transgresji – są przedmiotem moich refleksji, które mają charakter rekonesansu i nie wyczerpują podjętego zagadnienia, niemniej jest to rekonesans oświetlający kluczową – w moim przekonaniu – dynamikę wzajemnego przenikania się perwersji i wzniosłości, a także to, w jaki sposób najpełniej się one wyrażają i co stanowi ich istotę.

Wspomniane wzajemne przenikanie się dwóch kontrastujących ze sobą obszarów, ich dwubiegunowa rozbieżność i paradoksalna bliskość, namacalne w kulturze, religiach, obyczajowości ślady ich koegzystencji – wszystko to sprawia, że splot perwersji i wzniosłości staje się intrygującym przedmiotem badań. Intuicyjny początkowo gest ich zestawienia otwiera – przy bliższym przyjrzeniu się kwestii – szerokie perspektywy poznawcze.